

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA LUBUSKIEGO

Gorzów Wielkopolski, dnia 28 grudnia 2021 r.

Poz. 2834

UCHWAŁA NR 202/2021 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W ZIELONEJ GÓRZE

z dnia 16 grudnia 2021 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 i art. 11 ust. 3 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (j.t. Dz. U. z 2019 r. poz. 2137 ze zm.) oraz art. 91 ust. 1, 3 oraz 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1372 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania nadzorczego w przedmiocie zgodności z prawem uchwały Nr XXXVIII/283/21 Rady Miejskiej w Sławie z dnia 25 listopada 2021 r. w sprawie wprowadzenia oraz ustalenia wysokości i zasad poboru opłaty miejscowej **Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Zielonej Górze stwierdza:**

1. nieważność § 4 ust. 5 przedmiotowej uchwały o treści: *„Wynagrodzenie z tytułu pobierania opłaty miejscowej inkasent otrzyma na podstawie złożonego do Urzędu Miejskiego w Sławie rozliczenia pobranej opłaty”* jako sprzecznego z art. 19 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (j.t. Dz. U. z 2019 r. poz. 1170 ze zm.);

2. nieistotne naruszenie prawa polegające na nie powołaniu w podstawie prawnej przedmiotowej uchwały art. 47 § 4a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (j.t. Dz. U. z 2021 r., poz. 1540 ze zm.).

UZASADNIENIE

Rada Miejska w Sławie na sesji w dniu 25 listopada 2021 r. podjęła uchwałę Nr XXXVIII/283/21 w sprawie wprowadzenia oraz ustalenia wysokości i zasad poboru opłaty miejscowej.

Oceniając zgodność postanowień badanej uchwały z przepisami prawa, Kolegium Izby stwierdziło, że zapis § 4 ust. 5 przedmiotowej uchwały o treści: *„Wynagrodzenie z tytułu pobierania opłaty miejscowej inkasent otrzyma na podstawie złożonego do Urzędu Miejskiego w Sławie rozliczenia pobranej opłaty”* narusza art. 19 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (j.t. Dz.U. z 2019 r. poz. 1170 ze zm.).

Zgodnie z art. 7 ustawy Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej, organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Wobec powyższego podstawa ich działania w realizacji zadań publicznych musi każdorazowo wynikać z normy prawa materialnego, upoważniającej organ do podjęcia konkretnego działania. Nie mogą zatem podejmować działań faktycznych ani prawnych, które nie znajdują umocowania w przepisach prawa powszechnie obowiązującego, o których stanowi art. 87 ustawy Konstytucja RP.

Samorząd terytorialny i jego organy działają na podstawie i w granicach prawa. Przepis art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym stanowi, że do właściwości rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawach podatków i opłat w granicach określonych w odrębnych ustawach. Na podstawie art. 40 ust. 1 tej ustawy gminie przysługuje prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy, ale tylko na podstawie wyraźnego upoważnienia ustawowego. Przepisem ustawowym zawierającym upoważnienie dla rady gminy do uchwalania aktu prawa miejscowego w sprawie opłaty miejscowej jest art. 19 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych. Z wyżej wymienionego przepisu wynika, że rada gminy może zarządzić pobór opłaty

miejscowej w drodze inkasa oraz określić inkasentów i wysokość wynagrodzenia za inkaso, a także może wprowadzić obowiązek prowadzenia przez inkasentów ewidencji osób, o których mowa w art. 17 ust. 1, zobowiązanych do uiszczania opłaty miejscowej oraz określić szczegółowy zakres danych zawartych w tej ewidencji, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego poboru opłaty miejscowej.

Wprowadzając zapis § 4 ust. 5 przedmiotowej uchwały o treści: „*Wynagrodzenie z tytułu pobierania opłaty miejscowej inkasent otrzyma na podstawie złożonego do Urzędu Miejskiego w Sławie rozliczenia pobranej opłaty.*” Rada Miejska w Sławie przekroczyła wskazaną wyżej delegację ustawową. Przepis art. 19 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych nie wyposaża rady gminy w prawo do stanowienia dodatkowych uregulowań w przedmiocie inkasa. W konsekwencji nie można uzależnić wypłaty wynagrodzenia z tytułu poboru opłaty miejscowej w drodze inkasa od złożenia w urzędzie rozliczenia pobranej opłaty. Zasady odpowiedzialności za niewykonywanie lub nienależyte wykonywanie obowiązków przez inkasentów oraz zasady postępowania organu podatkowego regulują przepisy art. 30 § 2, § 3 oraz § 4 ustawy Ordynacja podatkowa.

W wyroku z dnia 12 maja 2010 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt I OSK 672/10 Naczelny Sąd Administracyjny (odwołując się do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 25 maja 1998 r., sygn. U/19/97, OTK ZU nr 4/1998 r. poz. 48, s. 262) zwrócił uwagę na to, że przepis ustawy ustanawiający upoważnienie do wydania aktu prawa miejscowego, podlega ścisłej wykładni językowej i nie może prowadzić do objęcia zakresem upoważnienia materii w nim niewymienionych, w drodze wykładni celowościowej. Organ wykonujący kompetencję prawodawczą zawartą w upoważnieniu ustawowym jest obowiązany działać ściśle w granicach tego upoważnienia. Nie jest upoważniony ani do regulowania tego, co zostało już ustawowo uregulowane, ani też do wychodzenia poza zakres upoważnienia ustawowego (LEX nr 595462). Podobnie w wyroku z dnia 05 lipca 2013 r., wydanym w sprawie o sygnaturze akt I SA/Kr 211/13 (LEX nr 1342556) Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie wyraził pogląd, iż naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Normy kompetencyjne (upoważniające) powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny; niedopuszczalnym jest dokonywanie wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzanie kompetencji w drodze analogii.

Zdaniem Kolegium Izby wyżej wskazane postanowienie badanej uchwały wykracza poza kompetencje organu stanowiącego gminy, określone przepisem art. 19 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Zgodnie z zasadą legalizmu, wyrażoną w art. 7 Konstytucji RP, w myśl której organy administracji publicznej są zobowiązane działać na podstawie i w granicach prawa, należało uznać, iż wskazane i zakwestionowane wyżej przez Kolegium Izby, regulacje aktu prawa miejscowego istotnie naruszają obowiązujący porządek prawny.

Ponadto Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Zielonej Górze ustaliło, że Rada Miejska w Sławie w uchwale Nr XXXVIII/283/21 w sprawie wprowadzenia oraz ustalenia wysokości i zasad poboru opłaty miejscowej w § 4 ust. 4 przedmiotowej uchwały wyznaczyła inny termin płatności podatków dla inkasentów niż dzień następujący po ostatnim dniu, w którym, zgodnie z przepisami prawa podatkowego, wpłata podatku powinna nastąpić. Natomiast w podstawie prawnej uchwały nie powołano art. 47 ust. 4a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (j.t. Dz. U. z 2020 r. poz. 1325 ze zm.) odnoszącego się do tej kwestii.

Z powyższych względów orzeczono, jak w sentencji niniejszej uchwały.

Na uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Zielonej Górze, służy Gminie prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim, za pośrednictwem tut. Kolegium, w terminie 30 dni od daty jej doręczenia.

Przewodniczący Kolegium
Ryszard Zajączkowski